

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului

Sunt Domnul învierii, poporul Meu! Sunt Cel ce am călcat cu moartea pe moarte, fiule! Mă slăvesc în mijlocul tău cu praznic de înviere, cu cuvânt de înviere, cu mângâierea Mea, care curge ca râul în mijlocul tău, căci Mi-am pus viața pentru om, și Duhul Meu Mângâietor Mi-a dat putere să fac și să pot aceasta. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Intru prin porți la tine, tată, și altfel Eu nu intru când intru ca să te hrănesc. Duhul Sfânt Mângâietorul este Duhul Meu, și prin venirea Mea la tine cu El, voiesc să te fac mereu, mereu fiul Meu, prin credința ta în venirea Mea la tine, fiule. Vezi, tată, ce fel de iubire îți arăt Eu ție? Ca să te numesc fiul Meu ți-am arătat iubire, iar tu să fii, căci iubirea Mea te învață ca să-Mi fii fiu. Amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Așa mergea din gură în gură vestea și salutul între cei credincioși venirii Mele între oameni, și a învierii Mele apoi dintre cei morți, după ce iudeii dușmănoși și mari cu rangurile pământești M-au dat la moarte pe cruce ca pe un făcător de rele împotriva lui Dumnezeu. Cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu când El Se lasă descoperit, iar ei îl disprețuiesc din pricina iubirii lor de ei înșiși și de rangurile lor, așa lucrează aceștia pe pământ pentru Dumnezeu, ca iudeii care s-au ațâțat unii pe alții în același gând viclean ca să Mă învinuiască și să Mă stârpească dintre ei ca pe un hulitor, ca pe un smintit, dar ei se temeau de Mine, căci erau fricoși, și își ațâțau unii altora duhul ca să poată ei apoi să facă fapta răstignirii Mele, precum era scris de Tatăl să îndur Eu de la om, și apoi să ies biruitor din mormânt, și așa să fie lumea judecată și stăpânitorul ei cel nevăzut de ea, cel plin de duhul potrivit lui Dumnezeu, duhul cel căzut din cer prin semeția omului trufaș în duhul lui, și prin care îngerii slujitori lui în vremea trufiei lui s-au prăbușit de lângă Dumnezeu odată cu omul, care s-a vrut mai mare ca Dumnezeu la începutul facerii cea de la Dumnezeu pentru om. Iată ce Mi-a făcut omul la începutul cel dintâi când s-a făcut cerul și pământul și omul cel făcut de Dumnezeu între pământ și cer! O, iată ce Mi-a făcut omul și acum două mii de ani, la începutul acela pe care Dumnezeu l-a făcut iarăși pe pământ! O, iată ce-Mi face omul necredincios și acum, la capătul timpului, când Eu vin pe pământ râu de cuvânt, Duh Sfânt Mângâietor, precum este scris să vin și să fiu numit cu numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu! Cine se scoală acum să spună că acest cuvânt de azi nu sunt Eu, Dumnezeu-Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot întru a doua Mea venire de la Tatăl, acela nu știe, săracul de el, unde își scrie numele, unde își agonisește lucrarea sa vrăjmașă, ca și acum două mii de ani când dușmanii venirii Mele sub chipul Fiului Omului s-au sculat să Mă doboare de pe tronul cel plin de taină al slavei Mele cu omul și să Mă stârpească apoi ca pe un potrivit al Dumnezeului lor, neslujind ei lui Dumnezeu cu viața lor, cu fapta lor, cu jertfa lor, ci numai duhului slavei lor deșarte slujind ei. O, iată ce face iubirea cea oarbă a omului care se folosește de numele lui Dumnezeu pe pământ și care crede în Dumnezeu pentru iubirea de sine a lui, și nu pentru Dumnezeu!

O, poporul Meu, caută, tată, să pătrunzi puterea și vicleșugul minciunii celor ce se numesc fii ai lui Dumnezeu nefăcând ei lucrările lui Dumnezeu pe pământ, ci făcându-le pe ale lor unul înaintea altuia prin slava lor cea trecătoare, pentru ca să-și vestească unii altora numele lor de om trecător, nume care va sta cu ei la judecată, căci fiecare va fi judecat la rândul cetei sale, precum este scris în Scripturi. Grăiesc așa cu tine, poporul Meu, fiindcă în zilele acelea ale petrecerii Mele cu trupul și cu duhul, și apoi a învierii Mele celei biruitoare împotriva celor plini de sine, care M-au dat crucii și morții, stăpânitorul acestei lumi a fost judecat prin însăși fapta sa asupra

Mea, căci omul n-a crezut în Cel ce Tatăl L-a trimis din cer pe pământ pentru salvarea omului din rătăcirea de Dumnezeu, din drumul lui cel rătăcit și rătăcitor de om, și de atunci judecat este omul care se naște pe pământ și nu calcă pe urmele Mele așa cum le-am lăsat Eu pe pământ mai înainte ca să Mă așez iarăși în Tatăl ca Mântuitor al celor ce cred în Mine prin trăirea lor după voia Mea și ca Judecător al celor ce hulesc calea Mea, cea lăsată de Mine omului credincios, acum două mii de ani arătând-o pe ea. Cel ce-și strâmbă mintea și vederea, cel ce-și stâlcește duhul și voirea, cel ce-și calcă pe cuvânt și pe faptă după ce se scrie pe pământ fiu al Meu și urmaș împlinitor învățaturii Mele și venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, acela pățește așa din pricina semeției duhului lui, care-i strâmbă și apoi îi șterge credința în cele ce sunt de la Dumnezeu între oameni pe pământ. O, Eu nu Mi-am pierdut vremea cu lucrarea cuvântului Meu, care de cincizeci de ani curge ca râul din gura Mea peste pământ în mijlocul neamului român, cu greu făcându-Mi vad între oameni în vremi de strâmtorare, dar cel ce vine ca să fie cu Mine și nu vede ca Mine, și vede ca el din pricina semeției duhului lui, dușmană pe sufletul lui, acela nu numai că și-a pierdut vremea cea folositoare lui, ci și-a și agonisit plată cu cei necredincioși, așa cum bietul Iuda și-a aflat, după ce a stat cu Mine pe cale în vremea Mea între oameni pentru ca să Mă scriu pe pământ Mântuitorul omului, și apoi s-a dus, săracul, și Mi-a vândut taina și M-a dat în mâna celor cu rang pământesc ca să Mă judece ca pe un smintit și smintitor de om, zicându-Mi batjocoritor când M-a dat lor: «*Bucură-Te, învățătorule!*». O, Eu am fost învățătorul, dar n-a luat Iuda din Duhul Meu așa cum au luat ceilalți ucenici ai Mei în vremea aceea, și chiar dacă a luat și el, el s-a gândit mai mult ca toți că Eu voi face semne mari până ce Mă voi așeza împărat mare pe pământ și vor sta lângă Mine cei aleși de Mine, dar s-a făcut de răs săracul Iuda, căci inima lui a rămas din pământ, și s-a stins din el pic cu pic duhul pe care l-a primit de la Mine când l-am ales și pe el între ucenicii Mei ca să-Mi lucreze Mie cale spre oameni și să le fac lor bine, și nu rău să le fac.

Această grăire a Mea cu tine este lucrare de înviere peste om în zi de praznic de înviere, poporul Meu. în așa fel grăiește și Scriptura, tată, ca și grăirea Mea de azi. Dacă Scriptura cea din vremea Mea are altfel de grăire despre Mine, să-Mi spună omul, și să grăiesc Eu cu el apoi. Eu sunt Același atunci și acum, așa cum și omul este acum ca și atunci când s-a scris pe pământ Scriptura cea între Mine și om, între om și Mine așa cum a fost ea, ca să fie ea cunoscută apoi. Acum însă îmi scriu în mare taină Scriptura Mea de azi pe pământ, căci am grijă de lucrarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt pe pământ, am grijă mare, căci omul e mai mare ca atunci, e mai ascuns decât atunci sub numele Meu, mai căzut din adevăr decât atunci, iar Eu îmi las pe pământ cu mare grijă cuvântul venirii Mele de azi, căci azi e greu de Dumnezeu pe pământ, și nu mai are omul bun putere pentru Mine cu bunul Meu din el, căci omul trufaș stă la pândă cu sânge rece ca să șteargă de pe pământ prin lucrarea sa ascunsă numele și urma lui Dumnezeu dintre oameni, iar dacă vede că nu poate se pitește și mai bine, și mai tainic, și scoate arme noi și vechi și face fețe-fețe ca să-i poată doborî până și pe cei aleși ai Mei, precum este scris că va fi la vremea de sfârșit. Eu însă voi scurta aceste zile cețoase, din pricina cărora nu se vede fața satanei, și îmi voi ocroti calea Mea spre om și calea omului spre Mine, numai să fie omul curat la inimă și la faptă, pentru el și nu pentru Mine să fie omul așa, căci dacă el folosește viclenia odată cu mersul lui pe cale cu Mine, cade în întuneric cu mintea și cu vederea lui și i se sucește duhul și voirea și își strâmbă credința, iar Eu nu mai binevoiesc pentru el apoi, și îl las așa cum trage el, căci timp nu mai este, și Eu am spus aceasta pentru cei ce înțeleg și pentru cei ce nu înțeleg, fiindcă timpul este scump, iar dacă nu este răscumpărat își pierde omul lucrarea și agonisita lui cea în timp.

Cuvânt de înviere este acest cuvânt al Meu în zi de praznic sfânt, poporul Meu, căci grăirea Mea e tot o trezire peste tine și peste om, peste cei credincioși și peste cei necredincioși stând în tine, poporul Meu, și peste oameni apoi cu trâmbițarea lui. Cuvântul Meu este bucuria celor din cer și a celor din iad, căci morții aud mai bine și mai adevărat cuvântul Meu. Trupul omului îi

încurcă lui vederea a toate, bune și rele între pământ și cer, dar cei ce și-au dezbrăcat trupul cel vremelnic, aceia văd, aceia sunt cei ce văd apoi, spre bucuria sau spre durerea lor, și fericiți și iar fericiți sunt cei de care Eu, Domnul, Mă îndur între aceștia, așa cum M-am îndurat de cel cu suflet bun în el în vremea lui de pe pământ lângă lucrarea Mea, și pe care l-au robit apoi slăbiciunile firii lui căzute, după cum a fost căderea omului cel întâi zidit la începutul făpturii.

O, copii care-Mi stați porți pentru cele văzute și nevăzute, cunoscute și necunoscute ale Mele, înțelese și neînțelese ale Mele între toate câte sunt și se spun și se văd! Iată-l pe însoțitorul lui Verginica luând de pe altarul Meu de la voi merindea învierii, trupul și sângele Meu, pe Domnul învierii, după cum a fost cuvântul Meu spre voi pentru salvarea lui! Iată-l petrecând praznicul învierii Mele cu cei ce au trecut dincolo de trup! Iată-l pe el în salonul celor credincioși, căci Eu M-am îndurat de el, fiindcă a fost pe pământ cu inimă dulce și n-a tăgăduit nici o clipă lucrarea cuvântului Meu, în care el a fost așezat și însoțit cu legământ ceresc cu Mine și cu trâmbița Mea, legământ scris de Mihail arhanghelul, îngerul Meu și al poporului Meu. Am pus în grădină pe cei puși la lucrul cel pentru învierea făpturii să rostească numele lui înaintea Domnului, ca să fie el slobozit de păcat și să vină spre plata mărturisirii lui cea pentru lucrarea cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica, și pe care el a iubit-o pentru Mine și a însoțit și a sprijinit lucrarea Mea cea prin ea, până ce el a căzut în cursa cea ascunsă a satanei pentru că n-a stat sub duhul ascultării întru toată lucrarea lui. O, cel ce se ascunde pentru slăbiciunile lui așa păștește, tată, căci de Domnul nu se poate ascunde omul, dar se ascunde de om, și nu mai are apoi cine să-l mai ajute în căderile lui, căci satana îl îndeamnă pe om să se ascundă de om, să se teamă de om pentru faptele lui, și apoi să cadă în cursă grea omul, să cadă din brațul lui Dumnezeu în mâna satanei, așa cum s-a întâmplat și cu însoțitorul trâmbiței Mele, iar el a fost robit apoi de satana și n-am mai putut să-l eliberez pe el decât luându-l din trup. Am dat apoi în poporul Meu lucrul cel spre mântuirea lui, căci am împărțite daruri lucrătoare în mijlocul poporului Meu pentru învierea morților, tată. V-am pus, tată, să lucrați aparte pentru acest sufletel, căci numele lui este scris în cer între cei ce au miluit mult venirea Mea prin credința lui cea plină de iubire pentru Mine și pentru vasul Meu prin care Eu Mi-am început pe pământ trâmbițarea cuvântului Meu din zilele acestea. Iată-l, tată, iată-l, fiilor copii! Salvarea lui a fost prin trâmbița Mea. I-am dat ei bucuria aceasta, că multă iubire am pus în ea pentru acest sufletel iubitor și credincios, și pe care satana l-a dușmănit și l-a smuls apoi de la sânul Meu. I-am dat lui față de înger după ce l-am luat din trup, și a văzut poporul Meu aceasta, căci fața lui era frumoasă mult pe lângă cea purtată de el pe pământ. Și de ce a fost așa? A făcut așa îngerul Meu Mihail, care a fost trimisul Meu când s-a scris legământul Meu între trâmbița Mea și acest însoțitor al ei pe pământ. Am făcut aceasta pentru că inima lui a fost bună în el, dar satana l-a schimbat apoi. Eu însă am biruit acum și i-am dat lui salvarea și i-am dat bucuria cea pentru credința lui și pentru mărturisirea lui cea pentru lucrarea Mea înaintea celor necredincioși și prigonitori lucrării Mele, care au strâmbat mereu, mereu mersul lucrării Mele cel prin trâmbița Mea, și căreia el i-a fost sprijin și mângâiere și putere prin greu. I-am dat față de înger, pentru că el s-a întors cu mare dragoste, alipindu-se spre sfârșitul cărării lui pe pământ de mersul lucrării Mele pe mai departe și Mi-a mângâiat și Mi-a ascultat pe cei ce-Mi duc pe mai departe lucrarea Mea, mărturisindu-i pe ei ai Mei înaintea celor ce hulesc acum între cei ce au fost fii ai acestui popor și nu mai sunt acum pe calea lor cu Mine. „*Hristos a înviat!*”, îmi spune el să-i spun poporului Meu și celor ce stau sub crucea venirii cuvântului Meu pe pământ pe mai departe, căci poporul Meu l-a iubit pe el, pentru că el a fost mărturisitorul Meu! Hristos a înviat, vă spune vouă trâmbița Mea Verginica! Bucuria ei pentru sufletul cel robit a fost dăruită ei de Mine acum.

„*Hristos a înviat!*”, vă spun Eu, Domnul, fiilor, și rămân cu cartea deschisă între Mine și voi, căci stau cu voi în zile de praznic de înviere, tată. Amin.

Și acum, vă dau cuvântul Meu ca să-l duceți la poporul Meu, copii din porți, iar voi să stați cu poporul în duh dătător de înviere, tată. O, răscumpărați orice fărâmă de timp pentru ca să

crească în duh poporul Meu! Apoi, odihniți-vă trupul și duhul, fiilor, și ne întoarcem în carte cuvânt, tată, și slujim unul altuia cu duhul învierii în inimi și în cuvânt. Amin.

O, deschideți gurițele și slăviți-L pe Domnul, fii ai poporului Meu, căci Eu Mă dau vouă ca să Mă aveți cu bogăție, fiilor! Fiți mărturisitori, fiilor! Hristos a înviat! Așa arătați-Mă în voi și între voi în zile de praznic sfânt. Amin.

Hristos a înviat, neam român! în zile de praznic de înviere voi sta cu tine în sfat ca să te învăț salvarea ta, măi tată, că nu mai are cine să te învețe statul tău cu Dumnezeu spre salvarea ta și spre bucuria ta cea pentru vecii. îți mângâi duhul cel cald, sau cel străin de Mine și îți voi da să iei din praznicul învierii Mele. Pace ție! O, dacă ai cunoaște tu pe cele ce sunt spre pacea ta acum în mijlocul tău, neam român! Eu, Domnul învierii, voiesc să-ți împodobesc casa cea pustiiată, tată. Eu sunt învierea ta. Pace ție, îți spune ție Domnul învierii! Hristos a înviat! Nu uita aceasta, și întărește-ți credința că Eu vin să te izbăvesc din necredință, tată. Eu sunt! Și vei vedea curând, curând că Eu am fost și că Eu sunt acest râu de cuvânt, care își are din cer pe pământ vadul pe vatra ta, spre plata cea de la Mine a strămoșilor tăi cei sfinți. Amin.

Binecuvântată să fie bucuria praznicului învierii Mele în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu pe vatra neamului român! Să ne slujim unul altuia bucuria, fiilor! Hristos a înviat! Rămân cu cartea deschisă între Mine și voi. Rămân cu voi. Rămân în iubirea voastră, fiilor. O, rămâneți în iubirea Mea, căci Eu rămân îi iubirea voastră, fiilor. „*Hristos a înviat!*”, vă spune vouă Domnul învierii. Amin, amin, amin.

06/19-04-2009